כח: בשלשה מקומות פרק ראשון תמיד

עין משפט נר מצוה

ל א מיי׳ פ״ב מהלכות תמידין ומוספין הל׳ יב: לא ב מיי׳ פ״ת מהל׳ מים המפורים הלכה טו: לב ג מיי׳ פ״ת מהל׳ תמידין ומוספין הל׳ ג: א ד מיי׳ שם פ״ב הל׳ יג:

שיטה מקובצת

ב) עד ששומעין קול תיבת שהיו נמחק: ג] תיבת עת נמחק: ד] המזבח ופינה את הנחלים אילך ואילך ורחוקה תיבת הילך נמחק: ה] הפנימיות יורד: ו] תיבות והם רצים ובאים בס״א אינו מיהו בזבחים (דף כ ע״א) איתא: ז] מבעבר סתקין אותן אות׳ ל׳ נמחק: ח] אין הצדדים מחזיקין: ט] ועל הכבש כו׳ גבי התפרח והתפוח: י] עליו שלש מאות אות כ׳ נמחק: יא] עד ששומעין את קול תיבת שהיו ואות ה׳ נמחק: יב] עד ששומעין תיבת שהיו נמחק: יג] הכיור מפרש אות ר׳ נמחק: יד] דשן דהא דבעינן הכא מאכילת משום אות ר׳ נמחק: טו] כן תיבת והלך עד תיבת אליבא דמ״ד נרשם על כל תיבה קו למעלה להורות כי לפ״ד ראוי למחקו: טז] היה לו יסוד למזבח כלל בקרן דרומית אות ה׳ ר׳ נמחק על תיבות לא היה לה יסוד נרשם על כל תיבה קו למעלה להורות כי לפ״ד ראוי למחקו: יז] בזבחים איכא מ״ד יש לו יסוד ואות ה׳ ס׳ נמחק: יח] תיבת עוד נמחק: יט] הכבש ונתקרב אצלם תיבת או נמחק: כ] עבודה ס״א יש להם ללכת: כא] (והפדרים והחלבים שלא אות ר׳ נמחק): כב] דשן סונקין אות ל׳ נמחק: כג] באמצע המזבח ופעמים שהיו: כד] וכשהיה רב כל אות ה׳ נמחק:

תורה אור השלם

א) לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָּךְ: (דברים טז, כא)

ב) וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים: (ויקרא ו, ה)

פי׳ הרא״ש

קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור. לשקע כגלגל את הכיור לשון טר טעולה שלא יפקפו מימיו בעמוד השחר או קול העלפה שהיה משמיע לקדש ידיו ורגליו: את המאכלות הפנימיות. הקרבנות לשון רש״י: הפך פניו לצפון. כעוד שמונה: [גמ׳] ומי הוו אכסדרא בשערב בעזרה. דס״ל של עץ היה: באכסדרא של בנין. על עמודי אבנים עשו כיפות של אבנים: והחם חמין. לנוח את הסולת:

הדרן עלך בשלשה מקומות

ראוהו אחיו שירד. מן שמזבח: המגריפה. לעטר את המקדש בשפוי: ואת הציונרות. מגלגות למשך בהן אבנים: מזרו וקדשו ידיהם ורגליהם. משמע שלא נתקדשו אלא בשעת הקטרת אברים ופדרים: ועלו לראש המזבח. ולא נתקדשו אלא בשעת עלייה: סובלקין אותן על צדי המזבח. כדי שלא יפקפו בהילוכן: אם אין. שלא יפקפו: צדדים מחזיקין סודרים אותם בסובב. שלא יפקפו: על הכבש החלו מעלין באפר על גב תפוח. שלא יפקפו: תפוח היה באמצע המזבח פעמים. שלא יפקפו: עליו. שלא יפקפו: כשלש מאות כור וברגלים לא היו מדשנין אותו מפני שהוא נוי למזבח ומימיו לא

ולא היו שומעין את קולו עד שהיו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור והן אומרים הגיע עת קדש ידיו ורגליו מן הכיור. א נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח ב פינה את הנחלים (ג) הילך חותה את המאוכלות הפנימיות ד) וירד הגיע לרצפה הפך פניו לצפון הולך במזרחו של כבש בעשר אמות צבר את הנחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנותנים מוראת העוף ודישון מזבח הפנימי ודישון המנורה: גמ׳ ומי הוו אכסדראות בעזרה והא תניא רבי אליעזר בן יעקב אומר מנין ב שאין עושין אכסדראות בעזרה ת״ל (א) לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה׳ אלהיך הכי קאמר לא תטע לך אשרה לא תטע לך כל עץ אצל מזבח ה׳ אלהיך אמר רב חסדא באכסדראות של בנין: היו בודקין והולכין כו׳: למימרא דחביתין הוו קדימי (ב) והתניא ג מנין שאין דבר קודם לתמיד של שחר ת״ל (ב) וערך עליה העולה (ד) ואמר רבה העולה עולה ראשונה א״ר יהודה להחם חמין לרביכה:

הדרן עלך בשלשה מקומות

ראוהו ד אחיו (ה) שירד (ו) והם רצים ובאים מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור נטלו את המגרפות ואת הציונרות ועלו לראש המזבח האברים והפדרים (ח) נתעכלו מבערב (ט) סובלקין אותן על צדי המזבח (י) אם אין (כ) צדדים מחזיקין סודרים אותם בסובב (ל) על הכבש החלו מעלין באפר על גב תפוח (מ) תפוח היה באמצע המזבח פעמים (נ) שהיו עליו (ס) כשלש מאות כור וברגלים לא היו מדשנין אותו מפני שהוא נוי למזבח ומימיו לא

ודישון מזבח הפנימי ודישון המנורה נבלעין במקומן ואם אירע לתרומת הדשן כמו כן נבלעת ס״ל לאחסופה ומעירין בכריתות (דף ו.) ושמו מלמד שטעונין גניזה לאסור ליהנות מתרומת הדשן: גמ׳ ומי הוו אכסדראות בעזרה. הסתם קף פלקא דעתך אמכסדראות של עץ היו ולכך פריך ומי הוו מכסדראות (ו) כו׳ נעשה: אמר רב חסדא באכסדראות של בנין. עמודים של אבן היו בעזרה סביב מומת העזרה ועל העמודים נתונים כמין מקלות: שמימרא דחביתים הוו קדמי. מדקתני לעשות מבחוץ מכלל דהסתם הוו מקטרי להו על גבי המזבח: והתניא מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד. דבר (ז) הקופצו גבי מזבח לא יקדום לתמיד של שחר הקרב כמו כן על גבי המזבח כו׳: להחם חמין לרביכה. דמותר להחם ממין לעסוק בה וכשמגיע זמן הקטרתם לאחר שיקריבו אברי תמיד יקטיר כמו כן את האחרים:

הדרן עלך בשלשה מקומות

ראוהו אחיו שירד. מקדרא לעיל ירד מן הכבש (ק) לא נתקנא אלמא רוחב אמה עומדים: מיד רצו אחריו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור. והא דאמר (ו) ולו לנקדש ידיהם ורגליהם כמו כן לעזרה (ב) שנאמר (ג) ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם בין אולם ולמזבח: נטלו את המגרפות. יעיש לאסוף את הדשן ולפנותו לתפוח: את הציונרות. מזגנות לאסוף את האברים: ועלו לראש המזבח. וקודם תרומת הדשן לא היו יכולים לעשות לפי שצריך להיות תרומת הדשן קודם שיפנו את הדשן לתפוח: האברים והפדרים (ד) והחלבים שלא נתעכלו מבערב. שלא נאפרו ונעשו דשן: (ה) סובלקין אותן לגילי מזבח: סודרין בכבש. כדי שלא יפקפו בלוחו שמן יכולין להקטירן עד לאחר שיקטירו אברי תמיד ומה לא (ב) סודרין על המזבח היו נפקפין בלוחו ומעירין בזבחים בפ׳ המזבח (דף פח.) לאין ליתם במזבח וכבש כדי הוא כמזבח לכל דבר (ב) לדי מזבח נראה לרבי מקום שהוא פנוי ומה אין (מן) הסדרן מחזיקין סודרים בסובב אלא על גבי הכבש שיסדרו את המערכות יחזירו את החברים על המערכה ויניחו בה לאור: החלו. התחילו לעלות את האפר על גבי התפוח: בתמנע (ג) מזבח פעמים היה עליו שלש מאות כור: תפוח. לטר האפר שבתמנע המזבח שהיו (ט) שורפין אפר על גבי מערכה ומעלין אותם שם וחזו ויו של מזבח והוא נקרא תפוח על שם שהיה עגול כתפוח ומבירו במסכת עבודה זרה (דף נה.) אף על פי שעטול מידו ונותן לתפוח לטר הענפים שמעון הגמ קרי תפוח וכשהיה (י) רבה כל כך שלא היו יכולין לסדר המערכות כשתמירין לקמן ולשאר גזירתן הפנימיות נוגעים בתפוח היו מוליאין אותם לחוץ כדכתיב והוליא את הדשן אל מחוץ למחנה (ויקרא ו): וברגלים לא היו מדשנין אותו. כמו ודשנו את המזבח (במדבר ד) לא היו מוליאין אותו חוץ מן המזבח אף על פי שמזק להם הדשן בסידור המערכה: מפני שהוא נוי למזבח. כשם עליו דשן הרבה כדתמרן בעלמא (פסחים דף סה:) שמא הוא נמי מהנהן שמהלכין עד תרכוטיתיהם כדי כך שמא כשים עליו דשן הרבה ונראה שלא שומד המזבח בטל: לח

(מן) הסדרן מחזיקין סודרים בסובב אלא על גבי הכבש שיסדרו את המערכות יחזירו את החברים על המערכה ויניחו בה לאור: החלו. התחילו לעלות את האפר על גבי התפוח: בתמנע (ג) מזבח פעמים היה עליו שלש מאות כור: תפוח. לטר האפר שבתמנע המזבח שהיו (ט) שורפין אפר על גבי מערכה ומעלין אותם שם וחזו ויו של מזבח והוא נקרא תפוח על שם שהיה עגול כתפוח ומבירו במסכת עבודה זרה (דף נה.) אף על פי שעטול מידו ונותן לתפוח לטר הענפים שמעון הגמ קרי תפוח וכשהיה (י) רבה כל כך שלא היו יכולין לסדר המערכות כשתמירין לקמן ולשאר גזירתן הפנימיות נוגעים בתפוח היו מוליאין אותם לחוץ כדכתיב והוליא את הדשן אל מחוץ למחנה (ויקרא ו): וברגלים לא היו מדשנין אותו. כמו ודשנו את המזבח (במדבר ד) לא היו מוליאין אותו חוץ מן המזבח אף על פי שמזק להם הדשן בסידור המערכה: מפני שהוא נוי למזבח. כשם עליו דשן הרבה כדתמרן בעלמא (פסחים דף סה:) שמא הוא נמי מהנהן שמהלכין עד תרכוטיתיהם כדי כך שמא כשים עליו דשן הרבה ונראה שלא שומד המזבח בטל: לח

מסורת הש״ס

ג) ב״ל וירד כ״ה ממשמע. ג) ב״ק קיא. מנחות מט. פסחים נח: יומא נג. ד) ג״ז שם מנחות קו: [ב״מ נה. זבחים קג. כלל המקומות הלזו פרט רבא]. ה) זבחים כ. ו) ממנה הגי׳ בורקין. ז) סולין 5. ח) בעבר למות כל״ל יעב״ץ. ט) רש״ק מ״ו. י) ב״ל וכבתר ד׳ למות שייט דלמזבח הוי רמוך מן הכבש ס׳ למות מבני נדלים. כ) ער. תוי״ט. ל) נוסף.

הגהות הב״ח

(ה) במשנה אם הגמליס אילך ואילך תותה: (ב) ספרש ד״ה לא היו שומעין ור׳ אם הקול וכו׳ אמר נמי ולא היו וכו׳ עד שהיו שומעין וכו׳ שלא יפקפו מימיו: (ג) ד״ה ופינה וכו׳ והכל ענין דשן ומשום הכי בעינן הכא מאכילת: (ד) ד״ה וסולק כמזרחו וכו׳ כעבר אמות עזרה אינו מן המבשב ועדיין רמוך הוא מן המזבח בעשרים אמה דשלשים אמות הוי הכבש מופס בקרקע עזרה אליבא דמ״ד היה לו יסוד ליתן למיס וכו׳ בקרקע עזרה שלשים ואמת. כל״ל: (ה) ד״ה לבר וכו׳ דייקינן והשליך תותו אל המזבח קדמה וקיס לה להדיא דלא מיקרי כאילו הניחו בקרקע אלא כשהוא מחוסר עבודה ונעשית: (ו) ד״ה ומי הוו וכו׳ נמחק: (ז) ד״ה ומשמע מדן וכו׳ דבר הקרב נגד מזבח: (ס) במשנה ואם אין הצדדין ממזיקים: (ע) שם פעמים שהיה עליו: (י) ספרש ד״ה מיד לו וכו׳ והולך והורשו לקדש: (כ) ד״ה סולקן ככבש וכו׳ ואם לא שהיו סודרין אותן על המזבח וכו׳ נראה לרבי שם״ל ואת״ל אם ס״ת על צדי המזבח מקום שהוא פנוי ואם אין הצדדין. כל״ל ותיבת מן נמחק:

רבינו גרשום

המערב. לפי שכל העזרה מדי רוחבותיה בנויה באכסדרא על גבי עמודים ומקורה אבל באמצע במקום המזבח והכבש ומקום שחיטה לא היתה מקורה: היו בודקין והולכין. שיהו כל כלי העזרה שמורים יפה וכך הולכין ובודקין אלו מיכן ואלו מיכן: עד שהגיעו למקום עושה חביתין. שם הגיעו אלו לאלו: ואמרו שלום הכל שלום. כלומר שלום שהכל מצאנו בשלום כל הכלים במקומן: העמידו בית עושה חביתין. והקיצום כדי שיעשו חביתין: ואת״ב מי שהכה לחרוש כו׳: לא היו רואין אותו. שהלך להרוס שלא הלך אדם עמו: ולא שומעין קולו. לא היו יודעין מה הוא עושה עד ששומעין קול העץ: מוכני. הגלגל שהיה מְעִיר כשפושכרו לקדש ידיו ממנו: והן. הכהנים שבבית המוקד אומרים: הגיע עת. בבר הגיע התורם לכיור: והחה מן המאוכלות הפנימיות. זהו תרומת הדשן: צבר את הנחלים. היינו אותן המאוכלות הרמת הדשן: מקום שנותנין מוראת העוף כו׳. היינו ישמו אצל המזבח: [גמ׳] ומי הוו אכסדרה בעזרה. האי דפריך קס״ד דבאכסדרא עמודים של עץ מיירי: והתניא ר׳ אליעזר אומר כו׳ שנאמר לא תטע לך אשרה. (כל עץ) בכל מקום וכל עץ בעלמא אצל מזבח לא ליהוי הכי משמע קרא: אמר רב חסדא באכסדרה של בנין. של עמודים אבנים לא אסרה תורה: סליק

המגרפות. עשוי עץ מלא שינים שמושכין בו החציר: החלו מעלין באפר. במגרפות: על גבי תפוח. מקבצין אותן ועושין עגול כתפוח וכבובע מפני שהוא נוי למזבח שיהא שוה בכולן ב) בידם במגרפות ולא ברגלים ושוב מוציאין אותו הכל לחרוץ להר המשחה: מימיו לא נתעצל כו׳:

חשק שלמה על רבינו גרשום ב) מציגרת לשון רמיט משמע דמפרש דשלי דחנן ורגלים ולא היו מדשנין אותם ר״ל דלא היו מדשנין אותם ברגלים רק בידים ור״י מגרפות הוה דבר שלא נתנה תורה לשון מדשנין פר׳ זה ול״ש.

הדפסה ברזולוציות מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com